

Bijlage bij circ. LV-83/17

Uitspraak no. 14 van de Verbondscommissie Samenloop inzake
"Van auto gevallen surfplank"

Betreft : Aansprakelijkheidsverzekering voor particulieren/
 WA-motorrijtuigverzekering

Partijen : Verzekeraar A

en

Verzekeraar B

Verzekeraar A en Verzekeraar B hebben zich ter verkrijging van een uitspraak van de Verbondscommissie Samenloop tot deze commissie gewend ter beslechting van een geschil dat tussen beide partijen gerezen is.

Feitelijke gegevens

Na het surfen legden de heer X en de heer Y de surfplank van de heer X los op de auto van laatstgenoemde met de bedoeling de surfplank met toebehoren voor het vertrek naar huis op de auto vast te binden. Enige tijd later slingerde een plotselinge rukwind de plank van de auto. Het dochtertje van de heer Y werd getroffen en liep ernstig letsel op.

Nadat de ziektekostenverzekeraar van de familie Y de heer X aansprakelijk had gesteld voor de geneeskundige kosten, meldde laatstgenoemde dit schadegeval bij Verzekeraar A, bij wie hij een aansprakelijkheidsverzekering voor particulieren had afgesloten.

Verzekeraar A nam de schade in behandeling, hoewel van mening dat deze niet op de aansprakelijkheidsverzekering voor particulieren was gedekt doch op de WA-motorrijtuigverzekering, die de heer X had afgesloten bij Verzekeraar B.

Partijen konden geen overeenstemming bereiken over de vraag wie dekking diende te verlenen.

Het geschil

In zijn memorie van eis stelt Verzekeraar A het volgende:

"De WA-motorrijtuigverzekering van Verzekeraar B bepaalt onder de kop "ladingrisico": "De verzekering dekt eveneens schade veroorzaakt - anders dan bij het laden of lossen - door goederen die zich bevinden op dan wel vallen of gevallen zijn van het motorrijtuig", terwijl in onze AVP-voorwaarden de aansprakelijkheid voor door of met een vaartuig veroorzaakte schade in principe volledig wordt uitgesloten, zij het dat strikt subsidiaire dekking wordt gegeven voor o.a. zeilboten met een zeiloppervlakte van niet meer dan 16 m².

Op grond van het feit, dat de bij Verzekeraar B lopende WA-motorrijtuigverzekering dit risico zonder enige restrictie dekt, terwijl de bij onze maatschappij lopende AVP-polis slechts een subsidiaire dekking geeft, zijn wij van mening dat Verzekeraar B als WA-motorrijtuigverzekeraar hier dekking dient te verlenen."

-2-

In zijn memorie van antwoord stelt Verzekeraar B:

"Uit de toelichting welke door de heer X gegeven werd, blijkt dat de surfplank alvast op de auto werd gelegd met de bedoeling om later de plank met de andere onderdelen vast te binden. Het op de auto plaatsen van de surfplank is naar onze mening een wezenlijk onderdeel van het laden van de auto met de surfplank en bijbehorende zaken. Het feit dat de plank enige tijd op de auto zou blijven liggen doet niet af aan het feit dat het wegwaaien van de plank een risico is dat samenhangt met het laden van de auto. Eerst op het moment dat de auto geladen is, of anders gezegd de surfplank met toebehoren op de auto is bevestigd, is er sprake van een ladingrisico in de zin van de polisvoorwaarden van de WA-motorrijtuigverzekering.

De ratio van het onderscheid tussen het ladingrisico dat gedekt behoort te zijn op de WA-motorrijtuigverzekering en het laadrisico dat gedekt is op de AVP- of AVB-verzekering is ons inziens gelegen in het feit dat het specifieke gevaar dat een motorrijtuig oplevert, aanvangt op het moment dat de auto geladen is en ermee gereden gaat worden.

In deze zin dient ook de dekking tegen schade door afvallende en afgevallen lading begrepen te worden.

Bij het laden van een motorrijtuig is het niet zozeer de gevaarstelling die van het motorrijtuig uitgaat als wel de eventuele onzorgvuldigheid bij het laden die bepalend is voor het risico.

Het motorrijtuig speelde in dit geval geen relevante rol bij het ontstaan van de schade, hetgeen ook blijkt uit de melding van de eigenaar van de surfplank. Volgens zijn opgave waaiden vele zaken van andere aanwezigen ook weg. Wij mogen aannemen dat die zaken niet allemaal op auto's lagen. Het motorrijtuig speelde dus naar onze mening geen rol van betekenis. De plank had net zo goed op een heuvel kunnen liggen of tegen een boom kunnen staan. In dit opzicht menen wij een duidelijke analogie te vinden met de casus die aan uw commissie is voorgelegd in 1980 waarop uitspraak no. 5 inzake "Brand door autoreparatie" is gevolgd.

Blijkbaar is ook de verzekerde in eerste instantie de mening toegedaan hier niet met een WA-motorrijtuigrisico te doen te hebben, getuigd op de melding bij zijn AVP-verzekeraar. Het hierboven nader uitgewerkte onderscheid tussen het risico dat met het gebruik van een motorrijtuig samenhangt en het risico voortvloeiende uit het gebruik van een surfplank zal ongetwijfeld ertoe hebben geleid dat de verzekerde zich min of meer bewust tot zijn AVP-verzekeraar heeft gewend. Het is naar onze mening geboden dit blijkbaar ook voor de consument duidelijke onderscheid te handhaven.

Een zeer enge, strikt taalkundige interpretatie van de tekst van de hier in het geding zijnde polisvoorwaarden met voorbijgaan aan de aard en de ratio van de dekking is in casu onjuist. Zo onze verzekerde al aansprakelijk is dan is dat omdat hij mogelijk onvoldoende zorgvuldig met zijn surfplank is omgegaan, niet omdat hij bij het gebruiken van zijn motorrijtuig onrechtmatig heeft gehandeld.

De motivering van eiser dat voor de door of met een surfplank veroorzaakte schade slechts strikt subsidiair dekking wordt gegeven is ons inziens onjuist. Onder een AVP-verzekering wordt het WA-~~risico~~ van een surfplank gedekt. Iedere eigenaar van een plank heeft derhalve primair dekking onder een AVP-verzekering voorzover hij niet overgaat tot het sluiten van een aparte surfplankverzekering. Slechts voor het geval er sprake zou zijn van een aparte surfplankverzekering zou mogelijkerwijs gesproken kunnen worden van een subsidiaire dekking onder de AVP-verzekering. Wij menen derhalve dat de AVP-verzekering in het onderhavige geval dekking dient te verlenen."

-3-

-3-

Overwegingen van de commissie

Het onderhavige geschil is als samenloopgeschil aan de commissie voorgelegd overeenkomstig artikel 2, sub 2, van haar reglement, als hoedanig de commissie het in behandeling neemt.

De commissie stelt vast dat partijen de heer X tenminste gedeeltelijk aansprakelijk achten.

De WA-motorrijtuigverzekering van Verzekeraar B dekt "schade veroorzaakt - anders dan bij het laden of lossen - door goederen die zich bevinden op dan wel vallen of gevallen zijn van het motorrijtuig". De commissie is van oordeel dat het onderhavige geval aan deze duidelijke en onvoorwaardelijke bepaling voldoet, zodat een nadere interpretatie van deze bepaling niet aan de orde is.

De aansprakelijkheidsverzekering voor particulieren van Verzekeraar A dekt schade veroorzaakt o.a. met of door vaartuigen met een zeiloppervlakte van maximaal 16 m², onder de restrictie dat de zoëven genoemde dekking "niet geldt voorzover de aansprakelijkheid wordt gedekt door een andere verzekering, al dan niet van oudere datum".

Gezien het bovenstaande gaat verwijzing naar uitspraak no. 5 inzake "Brand door autoreparatie" niet op, waar het ging om interpretatie van het begrip "schade met of door een motorrijtuig".

Conclusie

De commissie concludeert dat de in het geding zijnde aansprakelijkheid primair onder de dekking van de WA-motorrijtuigverzekering van Verzekeraar B valt en subsidiair onder de dekking van de aansprakelijkheidsverzekering voor particulieren van Verzekeraar A.

Bindend advies

Partijen hebben zich tot de commissie gewend om een bindend advies. De commissie geeft als haar bindend advies dat Verzekeraar B dekking zal hebben te verlenen.

's-Gravenhage, 10 februari 1983

De Verbondscommissie Samenloop,

de voorzitter,

w.g. B.H. van Beem

(B.H. van Beem)

de secretaris,

w.g. S.N.W. Karreman

(mr. S.N.W. Karreman)